

at der ikke fra regeringen er noget ønske eller noget signal om, at likviditetsløsningen også vil blive suppleret med en skattelettelse, hvis man betaler lønnen på en bestemt måde.

Men jeg takker som sagt for det betydelige flertal, der har taget positivt imod forslaget, og jeg glæder mig til, at vi vender tilbage til efteråret, og jeg har en forventning om, at det vil kunne lykkes at samle et betydeligt flertal bag et lovforslag, der har det hovedindhold, som vi her behandler i dag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jamen efter ministerens besvarelsesale er der jo ingen tvivl om, at den skriftlige fremsættelsesale, der ledsager forslaget, burde indbringes for Forbrugerombudsmanden, for så er der tale om falsk markedsføring. Altså at skrive, at det her forslag har til formål at fremme aktiekulturen i Danmark, samtidig med at ministeren erklærer, at der sandelig ikke er nogen, der skal tro, at de tjener så meget som en krone på det her, viser jo, at det er fup.

For det, ministeren glemmer at forklare Folketinget, er: Hvorfor i alverden skulle jeg som medarbejder vælge en aktieoption frem for en løn, jeg får her og nu, hvis jeg ikke bliver belønnet for at løbe den risiko? Jeg løber ikke alene den risiko, at jeg kan miste min arbejdsplads, hvis det går skidt for virksomheden, jeg løber også den risiko, at det viser sig, at den løn, jeg ellers skulle have haft udbetalt, bliver udsat for mere devaluering, end hvad den danske regering kan tilbyde, fordi aktierne kan rasle ned i kurs. Hvorfor skal jeg ikke have en belønning for det? Hvorfor i alverden skulle jeg ellers gøre det?

Og hvis ministeren ikke kan forstå det, ja, så burde han have taget Forbrugerombudsmanden med på råd, inden han kom med den falske markedsføring og kaldte det her et forslag til udbredelse af aktiekulturen. Det her forslag får ingen som helst indflydelse på noget som helst, og VækstFonden kan godt vinke farvel til de vindfrikadeller, der er blevet serveret.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Kim Behnke og jeg kan ofte blive meget uenige, men normalt glæder jeg mig over kvaliteten af indsigten i det, hr. Kim Behnke siger.

Jeg forstår simpelt hen ikke den indgang, hr. Kim Behnke har her, men det synes jeg er meget forståeligt, når jeg tænker på, hvor mange

sager hr. Kim Behnke skal tage sig af lige nøjagtig på det her tidspunkt.

Jeg tror, der er behov for, at vi får snakket det her grundigt igennem. I hvert fald hænger både det første indlæg, hr. Kim Behnke kom med, og replikken, den korte bemærkning her, simpelt hen ikke sammen i forhold til det lovforslag, vi her behandler, må jeg sige til hr. Kim Behnke.

Så det er godt, at vi har sommeren, så kan vi prøve at se, om vi i det mindste kan diskutere på et fælles grundlag, og så må vi se, om vi er enige eller uenige. Men en debat på noget, som jeg ikke kan opfatte som andet end misforståelser, tror jeg ikke bringer os så meget videre i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

45) Første behandling af lovforslag nr. L 274: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Økonomisk friplads i skolefritidsordninger).

Af Søren Kolstrup (EL) og Jette Gottlieb (EL). (Fremsat 11/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslaget går ud på at forpligte kommunerne til efter Socialministeriets regler om betaling for ophold i dagtilbud for børn og unge at yde fripladser i en skolefritidsordning under hensyn til forældrenes økonomiske forhold, eller hvor sociale eller pædagogiske forhold gør sig gældende.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at forslagsstillerne mener, at forslaget er et nødvendigt modtræk mod en risiko for, at landet skulle få, hvad forslagsstillerne kalder en ny generation af nøglebørn.

Umiddelbart er forslaget på den baggrund naturligvis ganske sympatisk. Regeringen bryder sig heller ikke om forhold, hvor børn holdes væk fra sociale tilbud af familieøkonomiske grunde.

Alligevel vil jeg på regeringens vegne afvise forslaget. Vi er nemlig ikke enige med forslagsstillerne i, at den omstændighed, at skolefritidsordninger er blevet et markant alternativ til andre dagtilbud for skolesøgende børn, gør det urimeligt, at der ikke gælder samme forældrebetalingssregler for skolefritidsordninger i henhold til folkeskoleloven som for dagtilbud i henhold til lov om social service.

Der er næppe belæg for udsagn om, at skolefritidsordninger i bred almindelighed har fortrængt dagtilbud for skolesøgende børn. Der er fortsat tale om en valgmulighed for forældrene. Til belysning heraf kan jeg fortælle, at de seneste opgørelser, som jo så vedrører 1998-99, viser, at der i skolefritidsordninger var indskrevet i alt ca. 126.000 børn, hvoraf ca. 116.000 gik i børnehaveklasse og til og med tredje klasse, samt at ca. 60.000 i denne aldersgruppe, altså de 6-9-årige, var indskrevet i dagtilbud efter den sociale servicelov. 49 kommuner havde slet ikke oprettet skolefritidsordninger.

De oplysninger samt en række andre vil indgå i en kommende udgave af den udgivelse, vi kalder »Folkeskolen i tal«, som Undervisningsministeriet har under udarbejdelse.

Der er mellem de to ordninger en række forskelle som følge af, at skolefritidsordningerne er oprettet som et alternativ til dagtilbud efter sociallovgivningen. Der er ved gentagne lejligheder konstateret et bredt flertal i Folketinget for at opretholde disse forskelle mellem de to ordninger.

På den baggrund mener jeg, at det fortsat bør være en af forskellene mellem de to ordninger, at den enkelte kommune selv beslutter, om den vil yde fripladser til sine skolefritidsordninger.

Samtidig vil jeg naturligvis understrege, at hvis en kommune beslutter sig for at yde fripladser, skal det ske efter Socialministeriets regler. Sådan er det allerede efter den gældende lov.

På den baggrund, om end lidt kortfattet, indstiller jeg forslaget til forkastelse.

Frode Sørensen (S):

Det er ikke vanskeligt at forstå, at Enhedslisten fremsætter dette forslag om fripladser i skolefritidsordninger, i daglig tale kaldet SFO.

Forslagsstillerne trækker nemlig en parallel mellem daginstitutioner og skolefritidsordninger og har fundet, at der bør være ensartede regler. Årsagen er, at skolefritidsordningerne vinder frem på bekostning af de hidtidige fritidshjem. Følgelig er der opstået forskelle fra kommune til kommune, hvad angår forældrebetalingen.

Enhedslisten peger også på, at SFO ofte er billigere for kommunerne, og man ræsonnerer derfor som så, at så bør kommunerne også have pligt til at yde de samme fripladser som på institutionsområdet.

Nu ligger det sådan, at SFO oprettes med hjemmel i folkeskolelovens § 40, stk. 2 og 3, som foreskriver, at kommunalbestyrelserne kan oprette SFO som tilbud til børnene og i overensstemmelse med de lokale ønsker. Men vi skal være opmærksomme på, at kommunerne ingen pligt har.

Veiledningen om SFO fra marts sidste år foreskriver en række betingelser, som skal opfyldes, hvis SFO-ordningerne oprettes, herunder henstilles der, at adgangen til at yde hel eller delvis friplads ud fra økonomiske, sociale eller pædagogiske forhold tages i betragtning.

Det er således ikke lovpligtigt at oprette SFO, og knap 50 kommuner har fravalgt muligheden. Børnenes forældre har altså fortsat muligheden for at vælge mellem fritidshjem eller SFO.

Vi har valgt at lægge en skelnen ind mellem folkeskolens og servicelovens regler for fripladser for at give kommunerne størst mulig valgfrihed ud fra nogle grundtanker om, at det kommunale selvstyre er en god ting, som skal tages alvorligt. I Socialdemokratiet lægger vi vægt på, at man skal have flere typer fritidstilbud til børn og unge, og at der bør være en forskel mellem dem, der tilbydes efter serviceloven, og dem, der tilbydes efter folkeskoleloven. Derfor vil der også være forskelle, hvad angår forældrebetalingen.

Vi sparker gerne bolden videre til kommunerne, og jeg kan ikke forestille mig, at en kommunes politikere – og her taler jeg jo egentlig som sådan en, ganske vist forhenværende, af slagsen – vil sidde rimelige krav overhørig med hensyn til at indføre fripladser.

Kravet vil for det første komme gennem skolebestyrelsen. Det vil for det andet komme gen-

nem forældrenes organisationer, som ofte søger at få indflydelse på især skole- og institutionspolitikken.

Så selv om vi kan have vores grundholdninger, selv om vi også kan have en vis sympati for Enhedslistens lovforslag, så kan Socialdemokratiet ikke stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg forstod den socialdemokratiske ordfører sådan, at det kommunale selvstyre blev vægtet så højt, at det pegede i retning af en afvisning, ligesom ordføreren var meget optaget af at skelne mellem servicelov og så folkeskolelov.

Men nu ved jeg jo, at Socialdemokratiet – hvert fald tidligere, og jeg mener vel også stadig væk – i et eller andet omfang er optaget af lige muligheder og lighed, og er det ikke bekymrende for Socialdemokratiet og den socialdemokratiske ordfører, at det her kan føre til øget ulighed? Det er det ene.

Det andet er, at den socialdemokratiske ordfører nævner, at man jo kan tænke sig, at der gennem et lokalt pres bliver en form for lighed i det her system ved, at man kæmper for økonomisk friplads.

Men bekymrer det ikke den socialdemokratiske ordfører, at der netop kan være meget forskel på mulighederne for at komme igennem med sine krav i de forskellige kommuner? Det kan f.eks. afhænge af de politiske forhold.

Og til sidst vil jeg gerne have en principiel tilkendegivelse om: Hvor langt strækker det kommunale selvstyre egentlig? Altså, har man nogle principielle overvejelser om det?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Lad mig starte bagfra:

Vi har meget stor respekt for det kommunale selvstyre. Det rækker langt. Hvor langt det rækker, ved vi egentlig ikke rigtig, men jeg har en helt klar opfattelse af, at det styres godt og fornuftigt rundt omkring i kommunerne.

Jeg har ikke noget overblik over, om der er en øget ulighed i forbindelse med, at SFO-ordningerne er blevet almindelige. Jeg ved ikke, om der er nogen, der har det. Hvis man har det, bliver det nok fremlagt under det udvalgsarbejde, som skal ske.

Med hensyn til det lokale pres, jamen så betragter jeg det som positivt, at man fra skolebestyrelserne og fra de organisationer, som for-

ældrene involverer sig i, er med til at lægge et lokalt pres på de kommunale politikere, og så har jeg – indtil det andet er modbevist – den opfattelse, at så vil kommunerne, uanset politisk sammensætning, være lydhøre over for borgernes krav i den retning.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Men hvis det nu bliver sådan, at vi kan konstatere, at SFO'erne vinder mere og mere frem, vil det så give anledning til nye overvejelser hos Socialdemokratiet, eller vil man fortsat sige, at det hører under det kommunale selvstyre?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

For øjeblikket pågår der jo nogle forhandlinger mellem folkeskolepartierne om begrebet helhedsskole.

Det er langtfra på plads endnu, hvad det ender med. Hvis det ender positivt, kunne man jo godt forestille sig, at nogle af de tanker, som også ligger i dette forslag, vil indgå som en del af det.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jamen jeg skal da med største verve prøve på at følge den her sag op, og ja, jeg ved ikke, hvis man er lidt optimist, så kunne man jo se, at der var en lille åbning her fra den socialdemokratiske ordførers side, men så skal man jo nok være meget optimist.

Mariann Fischer Boel (V):

Da Venstres ordfører, fru Helga Moos, ikke kan være til stede, skal jeg blot fremføre Venstres holdning.

Enhedslistens forslag går jo ud på økonomisk at sidestille skolefritidsordningerne med de pædagogiske dagtilbud. Det er så tanken, at betaling til begge ordninger skal foregå efter de regler, der er lagt fast i lov om social service, hvor socialministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om betaling, og ministeren kan så bestemme, at der skal ske nedsættelse eller at der skal ske bortfald af betalingen under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og børnenes særlig behov for ophold i dagtilbud.

Når det gælder skolefritidsordninger, er det efter gældende lov kommunalbestyrelsen, der fastsætter betalingen.

Enhver kommunalbestyrelse må således gerne vælge at følge de betalingsregler, der gælder for pædagogiske dagtilbud, hvis det er dét, kommunalbestyrelsen beslutter. I Venstre har vi samme svaghed, som jeg kan forstå at Socialdemokratiet har: at vi ved enhver given lejlighed hylder det kommunale selvstyre, og så er vi i den situation, at vi også har tillid til det.

Enhedslisten skriver i bemærkningerne til lovforslaget, at man kan frygte, at den forskelsbehandling, der er en følge af det kommunale selvstyre, kan udløse en ny generation af nøglebørn, fordi forældrene af økonomiske grunde afholder sig fra at sende deres børn i skolefritidsordning.

Jeg må skuffe hr. Søren Kolstrup med, at vi i Venstre ikke deler den frygt. De gældende regler har ikke udløst en ny generation af nøglebørn, for kommunalbestyrelserne er sig deres ansvar bevidste. Hvor der er behov for støtte, ydes der støtte, hvilket der er hjemmel for i gældende lovgivning.

I Venstre mener vi, at det er vigtigt at fastholde et kommunalt selvstyre med indhold og med rum til at træffe forskellige beslutninger. Vi ved godt, at det inden for ansvarlige rammer giver rum for kommunale forskelligheder, og det er vel i virkeligheden også det, der er meningen med det. Vi sætter faktisk pris på nærhedsprincippet, der kendetegner det danske demokrati.

Og jeg må blot meddele, at Venstre ikke kan støtte Enhedslistens forslag.

Anne Bastrup (SF):

Enhedslistens forslag om, at der skal gælde de samme regler for betaling for skolefritidsordninger, som dem, vi kender fra det øvrige børnepasningsområde, virker helt fornuftigt. Derved sikrer vi, at det ikke bliver familiens økonomi, der er afgørende for, om et barn kan benytte pasningsordningen efter skoletiden. Det er jo små børn, vi taler om, under 10 år, og de kan ikke tage vare på sig selv, og samtidig ved vi, at der er nogle familiers økonomi, der er så trængt, at de bortvælger pasningsordningen af økonomiske grunde.

Ved at få samme forældrebetalingregler for skolefritidsordninger som for pædagogiske dagtilbud efter lov om social service signalerer vi, at også SFO'erne har en vigtig rolle som et forebyggende tilbud. Det kan – set i det forebyggende lys – heller ikke være op til den enkelte kommune, om den vil yde økonomisk fri-

plads. Alle børn i Danmark skal have mulighed for at tilbringe tiden efter skole i trygge rammer, og det er dette forslag med til at sikre.

Men vi har et problem. Vi er fedtet ind i finansloven, og det vil sige, at vi ikke kan støtte lovforslaget på den måde, som det fremtræder på her, for det træder i kraft den 1. juli, og så må vi ikke. Men principielt støtter vi det.

Klaus Kjær (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området, hr. Christian H. Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende bemærkninger til lovforslaget:

Vi kan i Dansk Folkeparti sagtens følge intentionerne i Enhedslistens forslag. I dag er det jo sådan, at de gældende regler gør det valgfrit for kommunerne, om de vil yde en økonomisk friplads, ligesom det er korrekt, som forslagsstillerne anfører, at mange kommuner i dag har de samme betalingsregler både for de pædagogiske dagtilbud og for skolefritidsordningerne.

Skolefritidsordningerne har jo efterhånden vundet indpas i mange kommuner, og det hænger selvfølgelig sammen med, at det som regel er en billigere løsning for de enkelte kommuner. Derfor kan man sige, at den problematik, som forslagsstillerne gør opmærksom på, nemlig at det er urimeligt, at betalingsreglerne ikke er ens, er korrekt.

Dog må vi fra Dansk Folkepartis side sige, at det jo er de enkelte kommuner, som selv skal afgøre udligningen af dette problem, hvilket mange kommuner faktisk også gør. Derfor mener vi ikke, at man fra Folketingets side skal gribe ind over for kommunerne, idet vi tror, at mange af kommunerne hen ad vejen vil få disse ting justeret ad frivillighedens vej.

Det er da også en af de ting, som folk ser på, når de eventuelt bosætter sig i en kommune, nemlig hvordan mulighederne for pasningsordninger for børn er, og herunder også, hvordan de økonomiske forhold på dette område forholder sig.

Under det kommende udvalgsarbejde mener vi at det kunne være ganske interessant at finde frem til, hvor mange kommuner det egentlig drejer sig om, som opkræver denne fulde forældrebetaling uden at se på de enkelte familiers økonomi.

Som sagt har vi forståelse for forslaget, men mener, at kommunerne selv må løse disse forhold.

Susanne Clemensen (CD):

Kommunerne har inden for den gældende folkeskolelov udstrakte frihedsgrader. Så kan man naturligvis altid diskutere, hvor hensigtsmæssigt eller ønskeligt det er, men det vil nok blive en for omfattende debat at skulle begynde på her i dag.

Undervisningsministeren har her i dag redet for, at man ikke umiddelbart kan sammenligne indholdet af de tilbud, der følger af lovgivningen under Socialministeriet, og skolefritidsordningerne. Derfor kan der muligvis være en god grund til at give kommunerne valgfrihed vedrørende forældrebetalingen.

Jeg vil gerne sige, at i CD har vi umiddelbart sympati for lovforslaget, men vi er naturligvis heller ikke blinde for, at når to tredjedele af alle børn, der går i eftermiddagstilbud, går i skolefritidsordninger, må forslaget jo have nogle økonomiske konsekvenser, og de økonomiske konsekvenser ønsker vi nærmere belyst, før vi endeligt kan tilkendegives vores stilling til forslaget.

Også da forslaget er tænkt at skulle træde i kraft den 1. juli 2000, kan vi ikke tilslutte os forslaget på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal sige tak for den positive holdning, som CD hermed tilkendegiver, men blot til afklaring spørge: Skal CD's holdning forstås således, at hvis vi får ændret datoen, og hvis vi får overblik over den økonomiske situation, kan vi sætte os sammen og så se, hvordan vi kan trille videre med den her sag?

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Som jeg tilkendegav for lidt siden, vil vi naturligvis have de økonomiske konsekvenser belyst nærmere, før vi endeligt tilkendegiver vores stilling til det her forslag, men umiddelbart er vi positive. Og hvis vi kan få på det rene, hvor meget det her koster, vil jeg da ikke afvise, at det kan være noget, der indgår i nogle kommende finanslovforhandlinger. Men vi må naturligvis se, hvad det er for beløb, der er tale om, før vi kan tage endelig stilling.

Henrik Svane (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte Enhedslistens forslag.

Det er i dag frivilligt for de enkelte kommuner, om de vil tilbyde friplads i skolefritidsordningerne. Det ønsker Det Radikale Venstre at opretholde af flere årsager.

For det første er vi ikke enige i, at det skaber en ny generation af nøglebørn, hvis forholdene ikke ændres. Der er fortsat alternative tilbud til forældrene og ikke mindst børnene, såfremt forældrene fravælger skolefritidsordningen.

De tal, ministeren har nævnt for, hvor mange børn der går i skolefritidsordningen eller benytter et andet kommunalt tilbud, viser, at der ikke er tale om, at børn marginaliseres socialt, hvis de ikke går i skolefritidsordning. Der er lege-kammerater, uanset hvilket tilbud forældrene bruger.

For det andet er der i dag en række forskelle mellem de to ordninger som følge af, at skolefritidsordningerne er oprettet som et alternativ til dagtilbud efter sociallovgivningen. Den forskel og de valgmuligheder, det giver for familierne, ønsker vi at opretholde.

For det tredje mener Det Radikale Venstre, at når Danmark har kommunalt selvstyre, indebærer det nødvendigvis forskelle i tilbud til børnefamilierne på tværs af kommunegrænser. Nogle kommuner tilbyder allerede fripladser i skolefritidsordningen. Og hvis der er et udbredt ønske blandt indbyggerne i kommunerne om fripladser, er det en kommunalpolitisk afgørelse.

Det Radikale Venstre kan af disse grunde ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Der er noget, jeg synes er lidt mystisk i den her debat, og det er jo spørgsmålet om, hvad der er forudsætningen for, at man har et valg. Så vidt jeg kan se, er forudsætningen for, at man har et valg, at der er mere end én mulighed.

Og jeg vil da godt spørge Det Radikale Venstres ordfører, om man ikke mener, at hvis der skal være tale om et ægte valg, så er det vigtigt, at man har en valgmulighed. Baggrunden for spørgsmålet er jo netop, at vi kan konstatere – i hvert fald nogle steder – at SFO'er vinder frem på bekostning af fritidshjem m.m. Og mener Det Radikale Venstres ordfører ikke, det er et problem? Det er det ene.

Det andet er, at Det Radikale Venstre jo var med bag pinsepakken, og da talte man jo ikke om kommunalt selvstyre, men da havde man et centralt perspektiv, og det var bl.a. et forsøg på

at lette mulighederne for lavindkomstfamilierne. Det synspunkt kunne man jo godt tænke sig stadig væk var intakt, og at det også kunne skinne lidt ud over den her SFO-ordning. Men det er måske ikke tilfældet?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg skal allerførst medgive, at jeg ikke var med til at forhandle pinsepakken, og at jeg har ikke hele dens indhold præsent. Men så vil jeg gerne sige, at der jo ifølge de oplysninger, ministeren gav, er 49 kommuner i Danmark, som ikke har oprettet en fritidsordning.

Hvis man skulle gennemføre Enhedslistens forslag her i dag, ville det så omvendt betyde, at man skulle tvinge kommuner til at indføre en fritidsordning? Det synes jeg ikke er rigtigt.

Men lad os se på tingene under udvalgsarbejdet og se, om der kommer nogle nye aspekter ind i diskussionerne, som vi så vil tage op.

Tom Behnke (FRI):

Det er ikke, fordi det sker så tit, men når det sker, synes jeg også, det skal nævnes: Jeg er faktisk på vegne af Frihed 2000 fuldstændig enig i det indlæg, som hr. Henrik Svane holdt her fra Folketingets talerstol, og skal derfor nøjes med at konkludere, at heller ikke Frihed 2000 kan støtte lovforslaget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søren Kolstrup.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan jo konstatere, at ønsket om kommunalt selvstyre har slået meget stærk rod i Danmark. Det havde det i forrige århundrede, og det har det så også i det nye århundrede og i det nye årtusinde. Så der er virkelig kontinuitet i danmarkshistorien her. Det gælder Venstre og Socialdemokratiet, der i den grad falder hinanden om halsen.

Men det, der undrede mig lidt i debatten, var, at den socialdemokratiske ordfører trods alt ikke havde lidt større behov for at stå distancen i forhold til Venstre. Historisk set har det jo været sådan, at Socialdemokratiet altid har sagt: O.k., det er fint med kommunalt selvstyre, men samtidig er det utrolig vigtigt, at vi har nogle minimumsregler netop for at skabe lighed både geografisk og socialt. Og det skal jeg beklage at der ikke var en stærkere marke-

ring af fra Socialdemokratiets side. Men det kan jo komme, og jeg må jo sige, at vi da ikke skal bringe hinanden ind i fastlåste positioner her.

Så skal jeg takke Socialistisk Folkeparti og Centrum-Demokraterne for den velvillige holdning, man havde til forslaget, og jeg skal prøve på at medvirke til, at de pæne ord, man sagde, bliver omsat i handling.

Så skal jeg til sidst gøre opmærksom på noget, der undrer Enhedslisten en smule: Vi, der stod bag pinsepakken, og alle de partier, der stod bag den dengang, var meget tilfredse med, at det blev billigere for lavindkomstfamilierne at have børn i pædagogiske dagtilbud, og som en konsekvens af den holdning finder vi, at det er naturligt, sagligt, moralsk, at man også lader det synspunkt gælde for SFO'erne, netop når vi ser, at en lang række kommuner ønsker at lade disse ordninger nyde fremme. Og derfor er vi meget bekymrede for, at lighedssynspunktet måske kan blive undermineret af det såkaldte ønske om kommunal selvstændighed, som jo blot i den her sammenhæng så kan være dække for, at man skaber lidt mere ulighed.

Men som sagt: De få positive tilkendegivelser – ja i øvrigt også i et vist omfang fra Dansk Folkeparti – vil vi prøve at holde fast i. Og jeg tror sågar også, det var den radikale ordfører, der på et vist tidspunkt sagde, at vi måtte se på det her under udvalgsarbejdet, og det vil jeg da så også holde fast i.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 24. maj 2000, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.29
